

РЕШЕНИЕ

№ 1478

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 15.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5717** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчноосигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Ботаника продукт“ ЕООД, представлявано от управителя И. С., с адрес на управление@@3@[жк], [жилищен адрес] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап. 4 срещу Ревизионен акт № Р – 22221521002037 – 091 – 001/09.02.2022г., издаден от И. М. Р., орган, възложил ревизията и И. В. М. - Н., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 688/04.05.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

С ревизионния акт в оспорената част са установени задължения на жалбоподателя по ЗДДС за данъчни периоди м. 02.2019г., м. 12.2019г., м.06.2020г., от м. 08.2020г. до м. 12.2020г. и м. 02.2021г. в размер на 29 094 лева главница и 4 125.65 лева лихви в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Аванти“ ЕООД, „Инокс 2000“ ЕООД, „Хобисимо“ЕООД, „Арест груп“ ЕООД, „Хрис Трейд 2016“ ЕООД.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като необоснован и незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Правят се възражения, че е нарушен принципът на непосредствено събиране на доказателствата, доколкото част от тях са коментирани за първи път в решението на директора на Дирекция „ОДОП“, както и че са взети предвид резултати от извършени насрещни проверки в други производства, приобщени към процесното ревизионно производство, както и принципа на обективност по чл. 3 от ДОПК. По приложението

на материалния закон жалбоподателят счита, че са представени доказателства за наличие на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит, конкретно за извършване на доставките, предмет на издадените фактури. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, не се представлява.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., чрез юрисконсулт Н., прави искане за оставяне на жалбата без уважение като неоснователна и недоказана и за потвърждаване на издадения ревизионен акт като правилен и законосъобразен. Посочва, че в хода на съдебното производство не са представени доказателства за реалност на доставките. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор П. от СГП дава заключение, че жалбата следва да бъде оставена без уважение, а обжалваният ревизионен акт да се потвърди като правилен и законосъобразен.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-2221521002037 – 021 – 001/08.04.2021г., издадена от Р. Г. Я., на длъжност Началник на сектор, в качеството на заместник на И. М. Р., оправомощен със Заповед № РД – 84 – 22 – 00 – 197/05.04.2021г. на директора на ТД на НАП – С. /л. 18/. Ревизията е възложена за установяване на задължения на „Ботаника продукт“ ЕООД по ЗДДС за периода от 01.01.2018г. до 28.02.2021г. Заповедта е изменена със ЗИЗВР № Р – 2221521002037 – 020 – 002/16.07.2021г., издадена от И. М. Р., Началник на сектор, с която е продължен срокът за приключване на ревизионното производство.

Изготвен е ревизионен доклад № Р – 2221521002037 – 092 – 001/02.11.2021г. Издаден е Ревизионен акт № Р – 2221521002037 – 091 – 001/09.02.2022г., изменен с Решение № 688/04.05.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. в частта на установения резултат за м. 02.2019г. от данък за внасяне в размер на 509 лева на данък за внасяне в размер на 508.79 лева, ведно със съответните лихви и в частта на установения резултат за м.06.2020г. данък за внасяне в размер на 3700 лева на данък за внасяне в размер на 3660 лева, ведно със съответните лихви, както и потвърден в останалата част на установените резултати по ЗДДС за м.12.2019г. и от м. 08.2020г. до м. 12.2020г., ведно със съответните лихви.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка и съдържащите се в нея доказателства. От страна на жалбоподателя не са ангажирани и представени доказателства във връзка с указанията в разпореждането от 11.07.2022г. за разпределение на доказателствената тежест в процеса, в тежест на жалбоподателя е указано да установи фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, да докаже основание за право на приспадане на данъчен кредит.

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт, в предвидения от закона срок, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл.112 и 113 от ДОПК. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити, поради което и съдът намира обжалвания акт за валиден акт, издаден от компетентен орган. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и

ревизионният доклад, ведно с приложенията към него, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на ревизиращия екип. По делото са представени на хартиен и магнитен носител доказателства относно наличието на валиден електронен подпис и КЕП, за документите издавани и връчвани по електронен път в хода на ревизионното производство, поради което и не се констатира незаконосъобразност на акта на това основание.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения, а и предвид задължението на съда да реши спора по същество, процесуалните нарушения не са основание за отпадане на данъчните задължения.

Относно приложението на материалния закон: Съдът счита, че органите по приходите правилно са приложили материалния закон и са отказали право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от посочените по – горе доставчици.

Предметът на доставките по фактурите, издадени от „Адванти“ ЕООД, „Хобисимо“ ЕООД, „Арест груп“ ЕООД и „Инокс 2000“ ЕООД са услуги. Предмет на доставките по фактурите, издадени от „Хрис трейд“ ЕООД са стоки – гъби суха челядинка и шипка.

Правото на приспадане на данъчен кредит е регламентирано в чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Следователно, правото на приспадане на данъчен кредит във всеки случай предполага наличието на осъществена доставка на стоки или услуги. Освен това, чл. 68, ал. 1 от ЗДДС предполага правото на приспадане на данъчен кредит за получени от лицето стоки или услуги по облагаема доставка. Облагаема доставка съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗДДС е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. Напълно идентична в тази насока е и разпоредбата на чл. 178 от директивата 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, съгласно която, за да може да упражни правото си на приспадане, данъчнозадълженото лице трябва да отговаря на следните условия за целите на приспадане в съответствие с член 168, буква а) по отношение на доставката на стоки или услуги, той трябва да притежава фактура, съставена в съответствие с членове 220 - 236 и членове 238, 239 и 240. От своя страна, съгласно чл. 168, б. а" доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаемите сделки на данъчнозадължено лице, същото има правото, в държава-членка, в която извършва тези сделки да приспадне следното от дължимия данък върху добавената стойност, който то е задължено да плати дължимия или платен ДДС в тази държава-членка по отношение на доставката за него на стоки или услуги, извършена или която предстои да бъде извършена от друго данъчнозадължено лице. Следователно, и съгласно чл. 178, вр. чл. 168 от директивата съществува изискването лицето, което претендира правото на приспадане на данъчен кредит да е получател на доставката или услугата, а другото данъчнозадължено лице да е реалният доставчик на стока или услуга. В тази връзка самото издаване на фактурите не е достатъчно, за да обоснове реалност на документираните с тях доставки на услуги. Законът изисква доказателства за реалност на доставката, а след това и за

правилното ѝ счетоводно оформяне. От събраните по делото доказателства не се доказва реалността на доставките по процесните фактури. Действително, процесните фактури и съпътстващи документи са издадени, същите са представени като доказателство по спора. Както и се посочи по-горе в мотивите на настоящото решение, за признаване правото на приспадане на данъчен кредит съществува изискването освен издаването на документи, да са осъществени и реални стопански операции, да е доказано извършване на облагаеми доставки на стоки и услуги.

По отношение на доставчика „Инокс 2000“ ЕООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит по 3 фактури с предмет на доставките услуга по договор. Към всяка фактура е представен договор за изработка, съответно от 01.06.2020г., 27.05.2020г. и 23.05.2020г. С договорите възложителят е възложил на издателя на фактурите да извърши ремонти дейности на обект – производствена и складова база, находяща се в [населено място], [улица], склад 2 на територията на цех „С.“. Възложените СМР са бетониране на маневрена площадка, изграждане на дървен слънцезащитен навес и вентилация и осветление на складовата част. Към всеки един от договорите има подписан документ, наречен количествено – стойностна сметка, която обаче не уточнява нито вида, нито количеството, нито единичната цена на вложените материали и извършени строителни дейности, а повтаря предмета на договора, без по същество да съставлява количествено – стойностна сметка. Приложените приемо – предавателни протоколи към всеки от договорите също не уточняват вида, количеството и стойността на извършените СМР. Плащането е в брой. В хода на ревизионното производство е извършена насрещна проверка на доставчика. В хода на проверката е установено, че доставчикът няма назначени на трудов договор лица или такива на граждански договор, които да извършат СМР, предмет на доставките. Няма подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020г. Предметът на дейност на доставчика е издаване на списания и други периодични издания и не кореспондира с предмета на фактурираните услуги. Няма данни да притежава ДМА за осъществяване на дейността. Няма доказателства за закупени и транспортирани строителни материали, с които да се извършат възложените СМР. Направен е извод, че реално СМР по издадените фактури не са извършени от издателя на фактурите. Доказателства изобщо СМР да са извършвани на посочения обект не са представени от страна на жалбоподателя, въпреки указанията за доказателствената тежест в процеса, дадени в разпореждането на съда. Дори СМР да са извършени, издателят на фактурите не е изпълнител на услугите, защото не разполага с ресурс за осъществяване на СМР – няма работници и служители, с които да изпълни СМР, няма закупени строителни материали, не е декларирал стопанска дейност през годината на издаване на фактурите. Въз основа на представените доказателства обосновано и законосъобразно е прието, че не се доказва реалност на фактурираните доставки, основание за отказ на право на приспадане на данъчен кредит. Правилен е извода и че правото на приспадане на данъчен кредит следва да бъде отказано и на основание чл. 71, т.1 от ЗДДС във вр. с чл. 114, ал.1, т. 9 от ЗДДС. Представените фактури не отговарят на изискването на чл. 114, ал.1, т. 9 от ЗДДС да съдържат количеството и вида на стоката, вида на услугата, което не е уточнено дори с договорите, с представените количествено – стойностни сметки и приемо – предавателните протоколи. Законосъобразно е отказано право на данъчен кредит и на това основание, поради непълнота на фактурите, в този смисъл и решение на СЕС по дело С-271/12.

По отношение на доставчика „Аванти“ ЕООД са представени копия на процесните

фактури, договори, количествено – стойностни сметки и приемо – предавателни протоколи, плащането е в брой. Издадените от този доставчик фактури също са непълни, не отговарят на изискванията на чл. 114, ал.1, т. 9 от ЗДДС. Предметът на доставките е услуга по договор, без да се конкретизира договорът и видът на услугата. Договорите са с предмет ремонтни дейности на обект – производствена и складова база, находяща се в [населено място], [улица], склад 2 на територията на цех „С.“, а именно поставяне на преградни стени и гипсокартон, ремонт на баня и тоалетна, финна шпакловка и боядисване на стени, изработка и монтаж на офисно обзавеждане и стелажи, замазка – помещение и площадка работа, изработка и монтаж на дограма. В хода на ревизионното производство е установено, че през периода на издаване на фактурите доставчикът има назначени двама общи работници. Правото на приспадане на данъчен кредит е отказано поради недоказване реалност на фактурираните доставки. Както в ревизионното, така и в съдебното производство не се представиха доказателства от жалбоподателя, че фактурираните СМР са реално изпълнени на обекта от издателя на фактурите. Липсват доказателства за закупени строителни материали, място на изработване на дограма, обзавеждане, стелажи. Не се доказва с какъв кадрови ресурс са изпълнени услугите, кои са работниците, които са изпълнявали фактурираните СМР на обекта. Допълнително основание за отказ на правото на приспадане на данъчен кредит е непълнотата на фактурите и съдържанието на договорите, количествено – стойностните сметки към тях и приемо – предавателните протоколи, от които не може да се установи вида, количеството, единичната стойност на възложените СМР. Това възпрепятства проверката дали е изпълнен предмета на доставките, доколкото същият е общо формулиран и неясен. Дори да се приеме изпълнение на СМР на обекта, от доказателствата по делото не може да се установи, че доставчикът е изпълнител на услугите, нито техният вид, обем, време на изпълнение и съответствие с предмета на фактурите. Съвкупно преценени доказателствата обосновават извод за законосъобразно отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „Адванти“ ЕООД.

Фактурата, издадена от „Хобисимо“ ЕООД е с предмет услуга по договор. Доставчикът не е открит на декларирания адрес при насрещната проверка в хода на ревизионното производство. От него и впоследствие не са представени никакви доказателства за предмета на доставката, нито за нейното изпълнение. При липсата на доказателства какъв е предмета на доставката и дали е изпълнен, обосновава и законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурата, издадена от „Хобисимо“ ЕООД.

За доставчика „Арест груп“ ЕООД е представена процесната фактура с предмет на доставката услуга по договор. Представен е договор с предмет извършване на ремонтни дейности - изолация на обект – производствена и складова база, находяща се в [населено място], [улица], склад 2 на територията на цех „С.“, количествено – стойностна сметка и приемо – предавателен протокол. В хода на ревизионното производство е установено, че доставчикът няма наети на трудов или граждански договор работници, които да изпълнят фактурираните СМР. Няма доказателства за закупени строителни материали. Въз основа на така представените доказателства е направен извод, че издателят на фактурата не е извършил СМР, предмет на доставката. Изводът е обосновава и законосъобразен. Допълнително в решението на директора на Дирекция

„ОДОП“ като основание за отказ на право на приспадане на данъчен кредит е посочена и разпоредбата на чл. 71, т.1 от ЗДДС във вр. с чл. 114, ал.1, т. 9 от ЗДДС, а именно непълна фактура, която не позволява да се установи какъв е предмета на доставката, съответно дали той е изпълнен. В хода на съдебното производство не се ангажираха и представиха доказателства от страна на жалбоподателя, които да опровергават изводите на приходната администрация. Ревизионният акт и в тази му част е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

Ревизионният акт е законосъобразен и в частта, в която с него са установени задължения във връзка с отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „Хрис трейд“ ЕООД. Предмет на доставките по тези фактури са стоки – гъби и шипки. Доставчикът не е регистриран по чл. 12 от Закона за храните, не се доказва, че разполага със стоките, предмет на доставката. Твърденията, че стоките са придобити от физически лица не са подкрепени с доказателства, доколкото няма изкупни листове, няма плащания към физически лица. Липсват доказателства и за плащане по процесните фактури, както и по договора за наем с „Девин инвест“ ЕООД на складова база в [населено място], [община], в която се твърди, че са събирани гъбите и шипките преди предаването им на жалбоподателя. Направен е извод, че доставчикът не разполага със стоките, предмет на процесните доставки, поради което те не са реално изпълнени. Издадени са счетоводни документи за доставки, които реално не са осъществени, но за тях се претендира право на приспадане на данъчен кредит. В хода на съдебното производство не са представени други доказателства, които да обосноват различни изводи от направените в ревизионното производство. Съдът счита, че ревизионният акт и в тази му част е обоснован и законосъобразен и следва да бъде потвърден.

При този изход от спора и направеното своевременно искане, на ответника се дължат разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 3307.60 лева по чл. 7, ал. 2, т. 4 във вр. чл. 8, ал.1 от Наредба №1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, АССГ, Първо отделение, 43 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Ботаника продукт“ ЕООД, представлявано от управителя И. С., с адрес на управление@@36@[жк], [жилищен адрес] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, ап. 4 срещу Ревизионен акт № Р – 22221521002037 – 091 – 001/09.02.2022г., издаден от И. М. Р., орган, възложил ревизията и И. В. М. - Н., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 688/04.05.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ и с него са установени задължения в общ размер на 33 219.65 лева.

ОСЪЖДА „Ботаника продукт“ ЕООД, представлявано от управителя И. С., с адрес на управление@@41@[жк], [жилищен адрес] да заплати на Дирекция „ОДОП“ сума в размер на 3307.60 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: